Poslovni broj: P-844/2025

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, po sucu Mariji Gugić, u pravnoj stvari tužitelja: Tomislav Lučić (OIB 73633329920) iz Korčule, Ulica Korčulanskih domobrana 5, kojeg zastupa punomoćnik Mark Baničević, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika Hrvatska radiotelevizija-HRT (OIB 68419124305), Zagreb, Prisavlje 3, radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, nakon glavne rasprave zaključene 25. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti uredno obaviještenog na strani tuženika, na ročištu zakazanom radi objave odluke, 6. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Proglašava se pljenidba i prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava u postupku izravne naplate po zahtjevu ovrhovoditelja, ovdje tuženika HRT, kod Financijske agencije temeljem ovršne isprave, rješenja o ovrsi javnog bilježnika Sanje Ledić iz Sesveta, posl.br.: Ovrv-22671/11., od 21. prosinca 2011. godine, nedopuštenim.
Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe.“

Obrazloženje

1. U tužbi koja je u ovom sudu zaprimljena 22. kolovoza 2025. navodi se da je Zaključkom ovog suda Poslovni broj: Ovr-196/25 od 23. srpnja 2025. ovršenik, sada tužitelj, upućen da u roku od 15 dana od dana dostave otpravka Zaključka pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa zaplijenjenih novčanih sredstava u postupku izravne naplate po zahtjevu ovrhovoditelja HRT, kod Financijske agencije temeljem ovršne isprave-rješenja o ovrsi Javnog bilježnika Sanje Ledić iz Sesveta, posl.br.: Ovrv-22671/11 od 21. prosinca 2011. nedopuštenim iz razloga propisanog člankom 50. stavak 1. točka 7., 9. i 11. Ovršnog zakona. Ustrajući kod svih navoda i prigovora isticanih tijekom ovršnog postupka, koji se radi nepotrebnom ponavljanja

imaju smatrati sastavnim dijelom ove tužbe, tužitelj predlaže da sud po provedenom postupku prihvati tužbeni zahtjev kao u izreci.

2. U odgovoru na tužbu zaprimljenom 10. ožujka 2026. tuženik navodi kako je ovršni postupak u predmetu Poslovni broj Ovrv-22671/2011 pokrenut prijedlogom za ovrhu podnesenim javnom bilježniku koji je 21. prosinca 2011. donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Rješenje je postalo pravomoćno i ovršno 21. prosinca 2011., nakon čega je ovrhovoditelj 28. svibnja 2012. podnio Financijskoj agenciji zahtjev za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima. Ovrha se provodila do 04. kolovoza 2018. kada je isknjižena zbog izostanka naplate. Budući da je tražbina utvrđena pravomoćnom odlukom, na nju se primjenjuje desetogodišnji zastarni rok, a podnošenjem zahtjeva za naplatu pred FINA-om došlo je do prekida zastare. Prekid je trajao najmanje do stupanja na snagu Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima 14. srpnja 2018. nakon čega je zastara počela teći iznova pa bi tražbina zastarjela tek 15. srpnja 2028. Slijedom svega navedenog, tuženik ističe da je prigovor zastare neosnovan, te predlaže odbiti prijedlog ovršenika za proglašenje ovrhe nedopuštenom uz naknadu troškova ovog postupka.

3. Tijekom prethodnog postupka stranke su ustrajale u svojim prijedlozima i iznesenim prigovorima.

4. U postupku je proveden dokaz čitanjem isprava priloženih spisu i uvidom u spise Poslovni broj Ovrv-22671/11 (list 9 i 10 spisa Ovr-196/2025) i Ovr-196/2025.

5. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

6. Analizom sadržaja spisu priložene materijalne dokumentacije u postupku je utvrđeno sljedeće činjenično stanje:
- da je po prijedlogu sada tuženika kao ovrhovoditelja protiv sada tuženika kao ondašnjeg vlasnika ugostiteljskog obrta „LUMA“-caffe bar Arka, javni biljećnik Sanja Lendić u Sesvetama pod br. Ovrv-22671/2011 od 21. prosinca 2011. donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim se zahtijeva isplata iznosa od 480,00 HRK, sa troškovima postupka, zajedno sa zateznim kamatama, kao i troškovima (predujam) postupka.
- da je navedeno ovršno Rješenje pravomoćno i ovršno 31. siječnja 2012.
- da je uslijed navedenog FINA zaplijenila sa računa tuženika kao ovršenika iznos od 2,79 EUR, dok je nenaplaćeni iznos duga obračunala u iznosu od 413,12 EUR, a što je ovršenik saznao 28. travnja 2025.
- da ovlaštenje ovršenika na pobijanje zahtjeva za izravnu naplatu proizlazi iz materijalno pravne odredbe članka 210. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 06/24-dalje: OZ) kojom je propisano da ovršenik može predložiti sudu da donese rješenje kojim će pljenidbu i prijenos proglasiti nedopuštenim. Prema odredbi članka 210. stavak 2. OZ na prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovog Zakona o žalbi protiv rješenja o ovrsi (članak 50. i 52. OZ).
- da je povodom prijedloga sada tužitelja zaprimljenog 5. svibnja 2025. u ovom sudu pokrenut ovršni postupak Poslovni broj: Ovr-196/2025 u kojem prijedlogu se navodi da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave protiv ovršenika, da ne postoji ovrhovoditeljeva tražbina prema ovršeniku i poziva se na zastaru što predstavlja žalbene razloge iz članka 50. stavak 1. točka 7., 9. i 11. OZ, pa je za

postupanje suda relevantna odredba članka 52. OZ koja u stavku 3. propisuje da će sud, ako ovrhovoditelj ospori postojanje toga žalbenog razloga ili se ne očituje u roku od 8 dana, zaključkom ovršenika uputiti da u roku od 15 dana od dostave zaključka pokrene parnicu radi proglašenja pljenidba i prijenos nedopuštenim.
- da je po prethodnom utvrđenju da ovršenik, sada tužitelj, ističe žalbeni razloge iz članka 50. stavak 1. točka 7., 9. i 11. OZ, a ovrhovoditelj se nije očitovao o prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, dok ovršenik njihovu osnovanost nije dokazao javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, a nastup zastare se po konkretnoj ovršnoj ispravi, s obzirom na mogućnost prekida zastare u smislu odredbe članka 241. do 245. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 121/11, 78/15, 29/18, 126/21 i 114/22 – dalje: ZOO), ne može utvrditi samo na temelju podataka o pravomoćnosti ovršne isprave, ovršni sud temeljem odredbe članka 50. stavak 3. OZ. ovršenika zaključkom Poslovni broj: Ovr-196/2025 od 23. srpnja 2025. uputio na pokretanje parnice radi proglašenja da je nedopuštena pljenidba i prijenos novčanih sredstava zaplijenjenih kod FINE po zahtjevu ovrhovoditelja za izravnu naplatu.
- da iz izvatka iz obrtnog registra izdanog 5. svibnja 2025. proizlazi kako je naznačeni obrt odjavljen 6. srpnja 2012.
- da je, kako to proizlazi iz dopisa Financijske agencije, RC Split/Podružnica Dubrovnik, Odsjek javnih servisa Klasa: 034-011/26-08/13, ur.br. 118-08-54-26 od 30. srpnja 2026. osnova Ovrv-22671/2011 zaprimljena u FINA-u 28. svibnja 2012. i potom isknjižena temeljem čl. 12 ZPONS-a na dan 4. kolovoza 2018.
- da je tuženik kao ovrhovoditelj dostavio aktivaciju osnove 18. travnja 2025.

7. Na temelju ovako utvrđenog sud nalazi kako je ovrha koja je vođena po zahtjevu tuženice brisana iz očevidnika (4. kolovoza 2018.) zbog nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje i to temeljem članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine", broj 68/18, 2/20, 46/20, 47/20, 83/20 i 133/20 – u daljnjem tekstu: ZPONS). Isknjiženje osnove za plaćanje sukladno čl. 12. st. 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima znači da je FINA prestala provoditi ovrhu jer tražbina nije bila naplaćena u zakonskom roku. Dakle, ova osnova za plaćanje je brisana iz očevidnika što kroz određeno vrijeme nije bilo sredstava na računu da bi se tražbina mogla ovršiti. Stoga u situaciji kada se radi o dilemi ima li ranije pokrenuti ovršni postupak (koji je pokrenuo ovrhovoditelj) radi ostvarenja iste tražbine i koji je dovršen na način da je izvršenje tražbine brisano iz očevidnika zbog nemogućnosti naplate kroz određeno razdoblje učinak prekida zastare treba istaknuti da to u svakom slučaju valja vezati za razloge zbog kojih je do toga došlo. Kako u konkretnom slučaju brisanje iz očevidnika nije posljedica ovrhovoditeljeve radnje te sada tuženika ili nekog njegovog skrivljenog propusta već je uvjetovano to brisanje iz očevidnika nemogućnosti provedbe ovrhe zbog nedostatka sredstava na računu ovršenika (tužitelja) to je zastara u konkretnom slučaju prekinuta danom podnošenja zahtjeva za izravnu naplatu 28. svibnja 2012., a nakon brisanja iz očevidnika 4. kolovoza 2018. zbog nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanja ista zastara je ponovno počela teći, a kako je tuženik kao ovrhovoditelj podnio zahtjev za izravnu naplatu 18. travnja 2025. to proizlazi da je isti postupak prisilne naplate pokrenut unutar roka od 10 godina (članak 233. ZOO) odnosno da u konkretnom slučaju nije nastupila zastara. Dakako da pri ovakvom stavu treba uzeti u obzir odredbu članka 245. stavak 1. i 5. ZOO (rokovi zastare u slučaju prekida).
Također ovakav stav što je odlučno u dilemi da li je došlo ili ne do prekida zastare (odnosno da su bitni razlozi zašto je došlo do brisanja osnove iz očevidnika) zauzeto

je i u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-943/17 od 10. svibnja 2017. i Rev-754/2018 od 13. srpnja 2021. Pored iznesenog prema Zaključku sa Sastanka predsjednika županijskih sudova, visokih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. studenog 2019., nije dopušteno da nakon što je FINA temeljem članka 12. ZPONS prestala postupati po rješenju o ovrsi i isto izbrisala iz očevidnika, ponovno navedeno rješenje o ovrsi upiše u očevidnik i nastavi postupati sukladno istom. A to dalje znači da ovrhovoditelj (tuženik) može pokrenuti novi postupak dakle ne u okviru postupka u kojem je FINA izbrisala iz očevidnika rješenje o ovrsi, ali u tom slučaju, a kako se radi o novom postupku to se ta osnova za plaćanje podnesena novim zahtjevom za naplatu evidentira na novom mjestu u očevidniku redoslijeda osnove za plaćanje, a ne na onom mjestu u kojem se nalazila u trenutku isknjižavanja temeljem odredbe članka 12. ZPONS. U Konkretnom slučaju tom u prilog ide sadržaj Potvrde o redoslijedu osnove za plaćanje evidentirane u Očevidniku i iznosu nepodmirenih obveza s kamatom evidentiranih prije te osnove za plaćanje.

8. U prijelaznim i završnim odredbama ZOPONS-a je određeno (osnove za plaćanje u prijelaznom razdoblju) da je agencija dužna u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona prestati izvršavati osnove za plaćanje koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ispunjavaju uvjet iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona, a što je bio slučaj i sa konkretnom osnovom do stupanja na snagu toga Zakona i stoga je i ta osnova obuhvaćena tim Zakonom. 1

9. Članak 12. ZOPONS-a propisuje da ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti.

10. Stoga iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da je u predmetnom postupku nastupio prekid zastare svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred drugim nadležnim tijelom radi ostvarenja tražbine, a sukladno odredbi članka 241. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 25/13, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22- dalje: ZOO). Prema odredbi članka 245. stavka 1. ZOO-a je određeno da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, a u stavku 5. da isto vrijedi i kad je prekid zastare nastao zahtjevom ovrhe ili osiguranja. U članku 245. stavku 6. ZOO-a je određeno da zastara koja počinje teći iznova poslije prekida navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta.

11. Kako je tuženik ponovno tek dana 18. travnja 2025. predao zahtjev za naplatu FINI, a na temelju iste ovršne isprave –pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika, te je FINA gore navedenu osnovu za plaćanje upisala u Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje, te se taj dan vodi kao ponovni početak provođenja ovrhe na novčanim sredstvima tužitelja to je ovom radnjom ovdje tuženika ponovno prekinuta zastara njegovog potraživanja prema ovdje tužitelju iz te osnove za plaćanje.

12. U odnosu na prigovor sada tužitelja da u navedenom periodu vlasnik obrta nije odgovarao za dugove obrta valja istaći kako obrt nije zasebna pravna osoba čiji bi dugovi bili odvojeni od obrtnika. Za obveze nastale obavljanjem obrta odgovara obrtnik

kao fizička osoba; činjenica da je u rješenju iz 2011. označen kao tadašnji vlasnik obrta ne znači da je odgovarao samo obrt, a ne i on osobno. Osim toga, rješenje o ovrsi pravomoćno je od 31. siječnja 2012. U postupku povodom pljenidbe i prijenosa ovršenik u pravilu ne može ponovno osporavati svoju odgovornost za dug koja proizlazi iz tog rješenja. Odvojeno pitanje bilo bi može li se pouzdano utvrditi da je osoba označena u rješenju upravo osoba protiv koje je Fini podnesen zahtjev za naplatu. Sama oznaka „vlasnik obrta" ne upućuje na različitog dužnika.

13. Slijedom svega navedenog valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan pa je i presuđeno kao u izreci.

14. Tuženica nije zatražila ni popisala parnični trošak pa je odluka o istom izostala.

U Korčuli 6. studenog 2026.

S u t k i n j a

Marija Gugić

PRAVNA POUKA:
Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088f-c792d**

Kontrolni broj: **08aa4-41e7b-c7d39**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.